

ΚΑΛΗΜΕΡΑ

Λ / Λ / ΤΡΙΚΟΥΠΗ / Λ / Λ

"Αι Βασίλης έρχομαι από την Καισαρεία, σās φέρνω φόρους, δάνεια, στόλους, στρατούς què δρόμους, σās φέρνω άσήμι què χρυσό για την κυκλοφορία, νόμους què νομοσχέδια què σχέδια què νόμους· què oki μόνον σχέδια δέκα, πενήντα, χίλια, αλλά què, καθώς λέγουσι, λαγούς με πετραχειλία.

ΔΟΜΒΑΡΟΣ ΠΡΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΝ

Καλή σου 'μέρα, άρχοντα, Χαρίλαε άφέντη, κι' άς λέγε ότι θέλουνε όχτροί καθώς και φίλοι, σὺ βάστα τὰ άφίτσιο, τράβα καλά τὸ γλέντι, και μὴ σὲ μέλη τέσσαρα, μὰ τὸν άι Βασίλη. Μόνο μή μου πικραίνεσαι γιατί κι' έγὼ χολιάζω, Δάνεια, φόρους και δασμούς κι' adagio, non fa caso.

ΤΣΙΓΚΡΟΣ

"Αι Βασίλης έρχεταν από την Καισαρεία και φέρνει σας ό κουζουλός, ίντα έν φέρνει, ίντα; φέρνει σας μιλλιούνια, διαβόντρο γυιοί, έβδομήντα και έκατό νὰ σās χαρῶ για την έλευτερία. Κ' ύστερις, διαβολόπούλα, φωνιάζεταν άκόμα κι' έν γλύφεταν ροδόμηλι σάν νεζόδεταν 'στό στόμα.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΠΕΤΜΕΖΑΣ

"Αι Βασίλης έρχεται από τὰ κορφοβούνια, κρέμεται δαμασκι σπαθί στην κεντητή του ζώνη, μιλεί κι' αυτός για τὰ πολλά πουρχόνται μιλλιούνια, για φόρο και για δάνεια και . . . φόρο δέν πληρώνει.

ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ

"Αι Βασίλης . . . . .

ΚΑΖΑΖΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Πρὸ τοῦ Πανεπιστημίου στήθι ἐπ' ὀλίγον μόνον και ιδέ, ὦ νέον ἔτος, πρὶν εἰσεῖτε διαθήης, πῶς ἐν μέσῳ τῶν ἀσφῶν τῆς Ἑλλάδος ἀπογόνων μόνος εἶς σοφὸς ὑφῴεται μελανεῖμων εὐσεβῆς. ὦ σοφία, ὦ μελέτη, ὦ εὐσθένεια, σεις μόναι σεις αἱ χάριτες, αἱ μουσαί, σεις αἱ νύφαι κ' αἱ κοκῶναι.

ΠΟΤΑΓΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

"Αι Βασίλης έρχεται από την Καισαρεία, 'στό δρόμο τὸν άπάντησα κι' έρω σὲ Χριστέ, γιατί κ' εκείνος τριγυρνᾷ τὸν κόσμο σάν κ' έμὲ κ' έγινε καθώς νοιώθετε μεγάλη φασαρία.

Μὰ κεί όπου τὰ λέγαμε τὸν ἔχασ' άπ' έμπρός μου. κ' έτσι εξακολούθησα τὸ γυρ' ὄλου τοῦ κόσμου.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΠΡΟΣ ΠΟΤΑΓΟΝ

ὦ ἄνερ μεγαλόσοφε, δέν σ' έννοῶ κερτόντως, ὅμως τὰ 'λίγ' αὐτὰ λιανᾶ λάβ' ἐπὶ τοῦ παρόντος. (τὸς δίδει ἢ χιλιάδας φράγκα) Ἡ μόνη δόξα δι' ἐμὲ εἶνε τὸ σύγγραμμά σου και τὸ πτωχόν μου ὄνομα νὰ χαραχθῆ σιμά σου.

ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ

"Αν ήμπορούσα νὰ 'κλαιγα πιστὰ τὸν ἔρωτά μου κ' ένα μαχαίρι δικοπο νάμπηγα 'στην κοιλιά μου!

ΔΟΥΖΙΝΑΣ

Τοῦ νέου μας ἔτους τὴν μέλαιναν ὄψιν, ὦ Μούσα τοῦ Πόρου, Λυσίκομος ψάλλε ὡς πένθιμος κλαίουσα παρὰ τὴν άκτὴν, ψάλλε τὸ σύμπλεγμα δανείου φρικτοῦ και Τσιγκροῦ· μετὰ φόρου και στείλ' εἰς Τρικοῦπην δοῦζ' ἵνα ν λειμόνων ἄλλὰ ἐκλεκτὴν

ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ

Μὲ τὴν καλὴ πρωτοχρονιά σās φέρνω τὰ μαντάτα, ὅτι σάν πέρσο ήμέτεροι ήτανε μόν' έννιά, τώρα τὸ κόμμα τὸ μικρὸ κατήντησε κομμάτα κ' ἴσως μᾶς εὔρη ὑπουργοὺς ἢ νὲ' άρχιχρονοιά.

ΚΑΙ ΕΙΣ ΕΤΗ ΠΟΛΛΑ

ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

Τί μωρία! Ὀνομάζομεν Νέον Ἔτος ἐκεῖνο, ὅπερ εἰσέρχεται ὑπὸ τὸν αὐτὸν οὐρανόν, με τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ἄστρων, τὰ αὐτὰ διλλιούνια μωρίων κόνιστροῦ, τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν βουλευτῶν, τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν νόσων, με τὰ αὐτὰ νεῦρα, με τὰ αὐτὰ ἑκατομμύρια εἰς τὰ θυλάκια τοῦ Σκουλοῦδη, με τὴν ἴδιαν πλειονοψηφίαν τοῦ Τρικοῦπη, με τὸ αὐτὸ σχῆμα τῶν ἀγγουρίων και τῶν βαπανίων, με τὰ αὐτὰ ἑκατομμύρια τόσων ἐνοχλητικῶν ζωῶρων, με τὴν αὐτὴν ὑποκρισίαν τῶν γυναικῶν, με τὰς αὐτὰς διατυπώσεις, αἵτινες ἀπαιτοῦνται διχ' νὰ πλησιάζη τὸ βουλόμενον ἄρρεν τὸ θέλον θηλυ και νὰ μὴ πλησιάζωνται ἐπὶ τέλους ποτὲ, και τὰ λοιπὰ και τὰ λοιπὰ.

Ὅα έννοοῦσαμεν τὸ 1884 νὰ ὀνομάζεται Νέον Ἔτος, ἐάν ὁ οὐρανὸς ἐνεφανίζετο . . . . . εἰς σχῆμα χωνίου, ἢ δὲ γῆ ἐχῶνετο ἐντὸς τοῦ χωνίου αὐτοῦ, ἐάν κατεδιώκον ήμᾶς αἱ εὐειδεῖς ἀντὶ νὰ καταδιώκωμεν ήμεῖς αὐτὰς, ἐάν ἐγίνοντο διαγωνισμοὶ ἐκαμήλωνε τὸσῶν, ἵσπε νὰ χωθῆ ὄλος ἐντὸς τοῦ καπέλου του και παύση οὕτω ἡ ἀνεγαστική κινῆσσορία τοῦ πασσάλου αὐτοῦ, ἐάν εἰς τὸν Τρικοῦπην ἐφύτρωνεν οὐρα τις, με τὴν ἑποίαν εἰς τὸν παλαιὸν καιρὸν ἐδέοντο τὰ σκυλιά με τὰ λουκάνικα, διὰ νὰ δέσση τοὺς 140του και νὰ τοὺς σύρη παντοῦ και πάντοτε μαζί του, εἰς οὐ